

عنوان مقاله:

تاثیر شیوه های مدیریت منابع انسانی مبتنی بر دانش بنیان بودن بر عملکرد نوآوری، سرمایه اجتماعی و اشتراک دانش (مطالعه موردی: بیمه پارسیان)

محل انتشار:

بیست و نهمین همایش ملی و دهمین همایش بین المللی بیمه و توسعه با موضوع «توسعه دانش بنیان صنعت بیمه» (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

سیده حورا سلیم بهرامی - منابع انسانی، دانش بنیان، عملکرد نوآوری، سرمایه اجتماعی، اشتراک دانش، بیمه پارسیان

سمیه کجوری گشنیانی

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش تعیین تاثیر شیوه های مدیریت منابع انسانی مبتنی بر دانش بنیان بودن بر عملکرد نوآوری، سرمایه اجتماعی و اشتراک دانش در کارکنان بیمه پارسیان تهران می باشد. جامعه آماری این پژوهش را تعداد ۸۵ نفر از کارکنان بیمه پارسیان در شهر تهران تشکیل داده است که برای به دست آوردن آن از روش نمونه گیری تصادفی ساده و با استفاده از فرمول کوکران برای جامعه محدود استفاده شده است. ابزار گردآوری در این پژوهش پرسشنامه است که برای سنجش متغیر شیوه های مدیریت منابع انسانی مبتنی بر دانش از پرسشنامه (کیانتوآ و همکاران، ۲۰۱۷)، متغیر عملکرد نوآورانه (پراجوگو و سوهان، ۲۰۱۹)، متغیر اشتراک دانش (هوی و همکاران، ۲۰۱۰) و متغیر سرمایه اجتماعی (پاتنام، ۱۹۹۹) استفاده شده است. پژوهش حاضر بر اساس هدف ک اربردی و چگونگی جمع آوری داده های مورد نیاز، از نوع پژوهش های توصیفی و همبستگی است. برای تجزیه و تحلیل داده ها در بخش آمار استنباطی از نرم افزار spss استفاده شده است. نتایج حاصل از تحقیق نشان داد که تمامی فرضیات مورد تأیید قرار گرفتند و اقدامات مدیریت دانش محور منابع انسانی با ضریب ۰/۶۲ بیشترین تاثیر مثبت و معنی داری را بر سرمایه اجتماعی داشته است.

کلمات کلیدی:

هدف این پژوهش تعیین تاثیر شیوه های مدیریت منابع انسانی مبتنی بر دانش بنیان بودن بر عملکرد نوآوری، سرمایه اجتماعی و اشتراک دانش در کارکنان بیمه پارسیان تهران می باشد. جامعه آماری این پژوهش را تعداد ۸۵ نفر از کارکنان بیمه پارسیان در شهر تهران تشکیل داده است. که برای به دست آوردن آن از روش نمونه گیری تصادفی ساده و با استفاده از فرمول کوکران برای جامعه محدود استفاده شده است. ابزار گردآوری در این پژوهش پرسشنامه است که برای سنجش متغیر شیوه های مدیریت منابع انسانی مبتنی بر دانش از پرسشنامه (کیانتوآ و همکاران، ۲۰۱۷)، متغیر عملکرد نوآورانه (پراجوگو و سوهان، ۲۰۱۹)، متغیر اشتراک دانش (هوی و همکاران، ۲۰۱۰) و متغیر سرمایه اجتماعی (پاتنام، ۱۹۹۹) استفاده شده است. پژوهش حاضر بر اساس هدف کاربرد و چگونگی جمع آوری داده های مورد نیاز، از نوع پژوهش های توصیفی و همبستگی است. برای تجزیه و تحلیل داده ها در بخش آمار استنباطی از نرم افزار spss استفاده شده است. نتایج حاصل از تحقیق نشان داد که تمامی فرضیات مورد تأیید قرار گرفتند و اقدامات مدیریت دانش محور منابع انسانی با ضریب ۰/۶۲ بیشترین تاثیر مثبت و معنی داری را بر سرمایه اجتماعی داشته است.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1770245>

